

نقش سبک های والدگری و افسردگی، اضطراب و استرس در پیش بینی اهمال کاری دانش آموزان

فرزین باقری شیخانگشه^۱، رضا شباهنگ^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه گیلان

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه تهران

چکیده

اهمال کاری تحصیلی به عنوان خصیصه‌ای با اهمیت و تاثیرگذار در عملکرد دانش آموزان، موضوع بسیار مهمی است که نیازمند بررسی و تبیین می باشد که در این بین سبک‌های والدگری و افسردگی، اضطراب و استرس می توانند از جمله متغیرهای مرتبط و تاثیرگذار در اهمال کاری دانش آموزان باشند. از این رو، پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش سبک‌های والدگری و افسردگی، اضطراب و استرس در پیش بینی اهمال کاری دانش آموزان انجام شد. پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش را همگی دانش آموزان پسر و دختر متوسطه اول شهر سنگر در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۶ تشکیل دادند که از این بین ۲۶۰ دانش آموز (۱۳۰ دانش آموز پسر و ۱۳۰ دانش آموز دختر) با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب گردیدند. ابزارهای پژوهش، مقیاس اهمال کاری تحصیلی (Solomon & Rothblum, ۱۹۸۴)، پرسشنامه شیوه‌های فرزندپروری بامریند (Baumrind, ۱۹۷۳) و مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس-۲۱ سوالی (Lovibond & Lovibond, ۱۹۹۵) بودند. در انتها داده‌ها با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون گام به گام بررسی گردیدند. بر طبق نتایج بدست آمده، اثر اضطراب ($B=0/62$)، افسردگی ($B=0/37$)، استرس ($B=0/34$) و سبک والدگری مقتدرانه ($B=-0/30$) در سطح $0/001$ و اثر سبک والدگری سهل گیرانه ($B=0/20$) در سطح $0/005$ معنی دار بودند. بر این اساس، سبک‌های والدگری و افسردگی، اضطراب و استرس عواملی مرتبط و تاثیرگذار در اهمال کاری دانش آموزان می باشند که با توجه به آن، می توان با طرح ریزی و اجرا برنامه‌ها و مداخلات، کاهش اهمال کاری در دانش آموزان را موجب شد.

واژگان کلیدی: اهمال کاری تحصیلی، سبک‌های والدگری، افسردگی، اضطراب، استرس، دانش-

آموزان